

ZEMĪNURS

LATGOLAS NŪVODA NEDEĻAS LAIKKROKSTS

Nr. 5 (140)

1998. GODA 6. FEBRUARS

CENA 10 SANTIMI

KONSULTANTI: religejas lītas — prāvests Aļberts Budže, Raiņa ilā 21, Tilža, Bolvu rajons, LV-4572, tālrunis — 245-56312; mōkslas vaicōjumi — Pīters Gleizdāns, Bazneicas ilā 34, Rēzeknes Mōkslas koledža, LV-4601, tālrunis 246-24341; poligrafeja, izdevnīceiba — Jōns Eļksnis, Bazneicas ilā 28, Rēzekne, LKC izdevnīceiba, LV-4601, tālrunis 246-22298; dzeja — Ontons Slišāns, Upīte 2-13, Šķilbānu pogosts, Bolvu rajons, LV-4587; vēsture — Viktors Trojanovskis, R. Blaumaņa 17/18, dz. 6, Ludza, LV-5701; kulturvēsture — profesors Pīters Zeile, K. Valdemāra 145/1-52, Reiga, LV-1013, tālrunis 561423; ekonomika — profesors Jezups Zeļonka, LJA EI Akadēmijas 1, Reiga, LV-1003; ūrzemu biroja vadeitōjs — Aļberts Spōgis, Breslauer StraÙe 44, 48157, Mūnster, Deutschland.

PREILIM — 70. GODADĪNA

11. februars — pyrms 70 godim piļsātu tiseibas (1928) piškērtas 16 apdzēvōtom vītom — Apel, Bolvim, Kōrsovai, Kemerim, Jejascimam, Mozsalacai, Ogrei, Preilim, Priekulei, Salacgrīvai, Siguldai, Strenčim, Varakļōnim, Vacgulbenei, Viseitei un Viļānim.

Preiļ un Leivōnu nūvoda kalendars 1998. godam

Sovas jubilejas godā preiļi ierējūši na vīnu vin pasōkumu, tymā skaitā var minēt ari bukleta par ivārojāmōkim šōsdinas cylvākim izdūšonu. Kas un pa kam — stōsta Valsts gimnazejas humanitarōs klases skulōtōja, Olga Kivko un 3. kursa audzēknes Kristīne Karčevska ar Veroniku Karpušenko.

O. Kivko:

— Voi mes daudz zynom kŭ? Saceisim, preiļi Ontons Rancāns roksta dzejūļus, izdūd avīzi un apzynomēs tōs kultūrvērtēibu, kŭ šys izdavums dora nūvoda literatūras popularizēšonā. Asam lītas kursā, kaidu montōjumu atstōjis nalaikis dzejnīks Voldeimārs Romanovskis. Bet piļsātā vēļ ir ari cyti taidi — nu vacōkōs paaudzes Jōns Gurgons, Einars Peļšs, jaunōkā — Linda Seržāne un tai tōļōk. Kas gon cyts jŭs popularizēs, jo na jaunō paaudze gimnazeja? Tōpēc aizsōkta gon informa-

cejas vōkšona, gon dorbu un atmiņu pirokstu apkŭpōšona un tys varātu byut skaists pīminēklis myusu gaišim prōtim. Vīnā godā vysu izdareit navar, ipastrōdoj ilgōk, bet sōkumam varātu byut vairōkas versejas — dizgon apjumeigs žurnals, varbyut atsevīskas brošureņas, varbyut tys ir kaidis aptverūs goda izdavums, varbyut teikom pi naudas un izdūdām grōmotu, kai tŭ lŭti skaisti izdarejūši Zaleniku pogostā Zemgalē un cytur. Kōpēc lai ari myusim nabyutu kas leidzeigs. Ar tŭ nūsadorboj šōs meitīnes, bet ir ari vīna cyta grupa, kura dorbojās pi skŭlas žurnala izdūšonas, kam manuskripts jau sagatavōts, nūsaukumam varātu jimt tradicionālŭ »Zvons«, bet skulā zvona kai taida nav, kotra paudze grib inōkt ar kŭ sovu un teik diskutāts par tŭ, lai dŭtu kŭ leidzeigu »vacō zvona atjaunōtom skaņom«. Runojūt par latgaļu volūdŭ, dīmžāl jōat-sazeist, ka nasajūtŭs pteikami stypra, lai varātu vadeit kaidas vysmoz fakultatīvas nūdārbeibas. Pošlaik studeju Andra Vējāna grōmotu »Latgales rakstu gaismā« un navaru nūsapricōt, cik skaista un bogōta ir myusu nūvoda literatūra.

Atsagrīzūt pi dŭmas par grōmotu, sprīzom tai, ka taidis lels un apjumeigs apkŭpōjums varātu byut gimnazejā, bet

piļsātas jubilejas godā dŭmei pīdōvōt saeisynōtu variantu, jo ari jŭ spīz naudas tryukums, navar atsajaut ni uz kŭ apjumeigu. Taidam kŭpkrōjumam atlaseit vysnapicisāmōkōs ziņas un nu dorbm tŭ, kas myusim līkas svareigōks, prŭtams, saziņā ar autorim. Plānōtā bukletā jau nav iespējams īspist pamateigu informaceju, bet golvonais — jōpadora, lai skulā palik pēc īspējas vairōk materialu.

K. Karčevska:
— Sŭ dorbu īsōcem ar V. Romanovska arhīvu, kuru myusu reiceibā laipni nūdeve jō mōte un mōsa. Izarōdēja, tik daudz materialu, ka tai uz reize nav īspējams pat aptvert, vajadzēigōks ilgōks laiks. Labi byutu, jo autors varātu kŭ īteikt pats, nu molas, kai soka, pyrmo ocu uzmeiņa navar tai dreizi vysu izvērtēt. Jys, pīmarām, mēginōjis pēteit ari Aglyunas fenomenu, na tikai pats rakstējis dzejas, bet tulkojis cytu tautu autorus. Gimines lŭcekli pīdōvoj vysu, myusim jōteik pi kŭdula. Divus vokorus bŭrŭs ar jō atstōtajom lopom un vēļ palyka dorba daudzom dīnom. Daudz laika aizjam tys, kamer savōc informaceju, bet vēļ īlpeigōka ir tōs apstrōde.

Obas gimnazejas audzēknes, kuras uzajāmŭs sŭ dorbu, ari pošas roksta dzejūļus, esejas un jōm loba skulā taida īpasazeiļšonōs ar cytu dailradi.

JŪLIJS TRŪPS,
RADIO »BREVĪŌ EIROPA«

IT KAI PAR GOLVONŪ...

Rēzeknes piļsātas dŭmei ar sēžu zālī gauži švaki — akustika zam kotras kritikas un klauseitōjim bez moz voi ausis jōjam rŭkā, lai sadzērdātu tautas kolpu gudrōs atziņas. Dīmžāl dažreiz ar gudreibu ir kai ir, bet tys ni labi, ni slykti, jo cylvāki vin asam, un, kai soka, ari gudriniks pōrsaskota. daži pīmāri nu vīnas sēdes.

Dorba kōrteiba ar 13 vaicōjumim pēc vairōkom stuņdem tyuleņ byus golā un prezidejā sādŭši runoj par futbola kluba finansem jaunajā godā. Nŭrunoj vairōk par stuņdi, kod nōk atziņa, ka lāmumu pijimt navar, tai kai nav vēļ izskateits piļsātas budžets. Voi ar tŭ navajadzēja sōkt? Bet vyspōr, lai gon »Rēzekne« spēļj vērsliģā, kluba sasnāgumi nīceigi un daļa vaines, prŭtams, naudas tryukumā. Dŭme tŭmār mēginōs paleidzēt, jo sports ir lelyska reklama.

Daudz runu ari par sadzeives atkrī-tumu savōkšonas organizēšonu, bet nīvīns ni vōrda napīmiņ, cik rībeigas un nateiras vītas piļsātā atklōj itei ļaļtim bezsniga zīma. Taidis ir upes krots pi tērga. Voi par kulturu līcynoj vin sakŭpts centrs — vītas, kŭ rōda cīmenim — ūrzemu delegacejom? Voi tys ir golvonais?

Apziņas akcentu pōrbeide — taidis ir vaicōjums, kŭ myusim vysim jō-veic pēc krīvu okupacejas godim, aktualī tys ari vītejōs varas turātōjim, dŭmē radzamom personom, kam tys ir dīnasta pīnōkums. Nav skaidreibas turisma informacejas centra darbeibā — naatsaskaita par veiktŭ, gauzam zams atlōģojums. Bet runoj, ka turisms Latgolai varūt byut lŭti izdeveigs, naudas olŭtis ari pašvaldeibai...

»MŌRAS ZEME« NŌK ATPAKAĻ?

Lai gon Rēzeknē ir apbreinojami bīzs masu informacejas leidzēkŭ teikls, latgaļu volūdai jīmā tŭmār nav īrōdeita gŭda vīta. Izjāmums ir laikroksts »Rēzeknes Vēstis« — par tŭ jōs golvonōs redaktore Māras Nīzinskas dŭmas:

— »Myusu laseitōji beja pīroduši pi »Mōras Zemes« — kaidreiz beja taidis laikroksts, pēc jō izneikšonas izaveidōjōs tukšums informacejā krīsteigim cylvākim un tīm latgališim, kuri apsazynoju sovu pagōtni, kuru interesej kultūrvēstures vaicōjumi. Myusu redakceja nŭlme itŭ tukšumu »aizpīldeit« ar pilykumu »Mōras Zeme«. Tys gon nav pōrōk regulars, bet apmāram reizi mēnesi nŭnōk pi laseitōja. Tematika — bazneicu dzeive un cyti krīsteigi vaicōjumi, ari kultūrvēsture, latgaļu volūdās problemas, nūvoda literatūras tradicejas, izcylu Latgolas cylvāku dzeive un darbeibas aspekti, davums sabīdreibas goreigai atteisteibai. Un raksteitōju lŭks ir tik plašs, ka vysu, kŭ vajadzātu, pilykumā

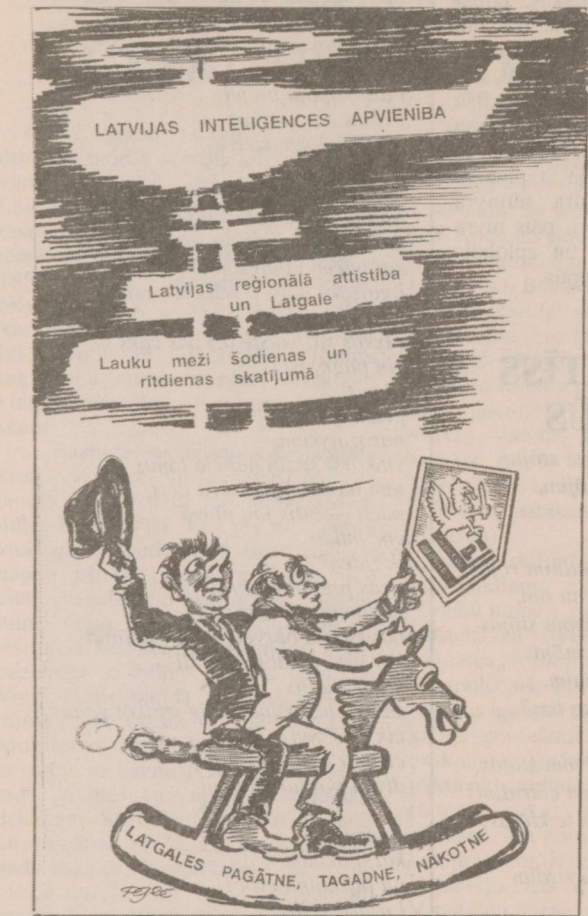
nīmoz navar itylpynōt. Ceņšamēs materialus publicēt latgaliski, lai cylvāki naaimērst sovu rokstu volūdŭ. Šŭgod »Mōras Zemi« veidōsim bižōk, tys uztycāts munai vīt-nīcai Anitai Graudīnai.

Ar Diva paleigu »Mōras Zemeitei« 6. februari jau gadeņš. Nīkaidus lelus plānus pagaidam naasam spējeigi izstrōdēt, bet cylvākim gon jōpasoka lels paldis — Antonīnai Piļpukai nu Dekšōrem, Annai Babrei nu Maltsas, Pīteram Lōčam nu Piļcines un pōrejim, kuri roksta, kuri prosa, lai jŭs vaļsts volūdā raksteitŭs tekstus pōcaltu latgaļu rokstu volūdā. Mēginōsim ari turpmōk mozŭ latgaļu volūdās līsmēņu uzturēt, lai nanūdizist!«
Nūdizist gon jei vairs navar, jo ar »Mōras Zemi« vin jau klīvis par šauru, tai ka »Rēzeknes Vēstis« latgaliski roksti jōvītoj ari parostu sastdīnu numerŭs. Un tei ir progresa zeime latgaļu volūdās tīseibom uz pastōvēšonu un atteisteibu.

HRONIKA

- 2. 1983. g. sv. Pītera bazilikā Romā sv. Tāvs Jōns Pōvuls II svineigā ceremonijā īvede omotŭ pyrmo latvišu kardinalu Julijanu Vaivodu (1895 — 1990).
- 8. Jubilejas reize dzejneicai Martai Bārbalei (1933).
- 14. Pyrms 80 godim (1918) vysā Latvijā raksteibā īvats latīņu alfabets.
- 15. 1933. g. Reigas arhīveiskups A. Springovičs are roksta Nr. 1354

- nŭdybynoj Pīneņu draudzi.
- 17. 1863. g. Kōrsovai piškērtas mīsta tiseibas.
- 19. 1748. g. Aglyunas pyrmo baznei-cu (calta 1699. g.) apmeklej Līvonijas veiskups Dominiks Puzina. Tagadejŭ — myura — bazneicu sōce ceļt 1768. g.
- 19. 1938. g. studentu korporacija »Lucania« pasnādž Rēzeknes vaļsts gimnazijai karģūgu ar devizi »Pie tēvu zemes dārgās turies klāt«, kas veidōts pēc mōkslīnīka K. Krauzes zeimējuma. Tāvu zemes kalnedars

EDGARS ALKSNIS,
REIGA

SŌC IZNŌKT »AIZSARGS«

Leidz ar informativō biletēna »Aizsargs« iznōkšonu Latvejā ir otkon sova naatkareiga prese. Pagaidam uz vīnas lapeņas un kotra mēneša pādeja svātīdīnā.

Pyrmajā numerī snādžam informaceju par svareigōkim nŭtykumim pasaulē, aizsorgu organizacejas hroniku un interveju ar tōs jaunŭ priksnīku Akselu Kaimiņŭ, kai ari dažas biografiskas ziņas par jŭ. A. Kaimiņš dzimis 1964. goda 15. aprēlī Reigā, vūicējis 50. vydusskulā, pēc kuras beigšonas 1982. godā īsastōjis Reigas Tehniskā universitatē Kīmejas tehnologiejas fakultatē, pēc 1. kursa īsaukts armejā, dīnējis Pleskovas apgobola mōceibu centrā un tod Murmanskā aiz polarō lŭka. Pēc demobilizacejas vūicējōs universitatē un strōdōja leidz 1993. godam kai īnženers mōceibu dorbā, bet tod privatuzjāmumā par produkecijas specialistu dorbam ar medicīnas īkōrtom, nu 1996. goda — leidzeiga profila uzjāmumā. INNK nu 1988. goda bejis LTF, Latvejas Aizsorgu organizacejā nu 1990. goda, veicis priksnīka paleiga un kadru inspektora pīnōkumus. Tāvs Aļberts, īnženers, 1949. godā aresteits par sadarbēibu ar partizanim, lēgerŭs pavadējis 7 godus, mōte Aina, dzim. Rība ir medmōsa, nu represātas lauksaimnīku gimines. Vēļ šymā numerī ir humora styureits.

Myusu mērkim ir rŭsynōt dŭmōt »Māronŭs tautiņš« un mītpiļsōnīkŭ »politdarbīnīkŭ«, ikdīnā aplicynūt tiseibas uz nacionalu vaļsti. Par īspējom šŭ biletēnu pasyuteit ziņōsim nōkŭšā laidīnī.

dīnā tōs svētej, lai vīnmār byutu cylvāku nomŭs, nu jŭs dzimšonas leidz pādejai stuņdei, tyktu īdagtas ari kotrā svineigā breidī un tod, kod cylvāks ir vīntuļs, kod dvēsele ilgōjas pēc Augstōkō. Tŭ īdadz ari stihisku nalaimu gadējumŭs, kod sātā īsalazušās bādas. Sveces līsmēņa ir gaismas simbols, tei skubynoju tīktis uz lobŭ, lai leidz ar tŭ pōri myusim nōk gaisma un paleidz kļjut gaišōkim. Lai vokorā aiz lŭga tōli speid zvaigznes gaisma, bet uz tova lŭga — sylta sveceites gaisma, kod sātā ir priks, līksme; kod ari skumes un bādas!

Dagŭšu sveci kai gaismas simbolu latviši pījāmŭši jau sērmā seņōtnē, ar tŭ simblizejūt ari godskōrtas jau jŭytamu pasavērsšonu uz gaismu —

pavasara pusi. Godskōrtu ticējumŭs saceits, ka Sveču dīnā zīma sasateik ar pavasari; grib gon jŭ nūsajdeit, bet nu pīpyules vin sveist. Īvārōts: kaidis laiks ir šamā dīnā, taidis byus ari pavasarī — leis, jo snīģ, byus solts, jo solst. Jo laiks ir apsamōcis un mīreigs — labi augs labeiba un augli, zvaigznaina nakts līcynoj, ka zīma turēsīs vēļ ilgī. Lataku pilēšona sŭlūt kvīšu lobu ražu, jo snīģ nu reita — byus loba raža agreinajai labeibai, vokorā — vēlenajai. Šamā dīnā izdžan gŭvis laidarŭs, lai pasaylda. Vēļ nŭvārōts: jo speid saule — snigs vairōk, nakai īpriks, jo dīna ir skaidra — byus sausa vosora, jo snīģ — daudz apeiņu, bitem daudz bārnŭ, spītu un mada, ka kŭki apsor-

moj — bogōta vosora, jo sylts — agrs pavasars, bet soltums nŭrōda uz tŭ, ka byus sylts majs un loba raža. Sveču dīna, kas davuse nūsaukumu ari vysam mēnešam, prosa dorbošonŭs — jōlej sveces nu vŭšku tautikm, jōsōc aust, jōdzer daudz ola un jōir jautram, meitom jōād dzērvīnu ūģas, lai sōrti vaigi, nadreiktŭs kuryntōt guni, lai nav guņsgrāku, braukt mežā, lai čyuskas nanōk mōjā, vērpit un adeit, slauceit ustobas, lai lŭpim labi klōtŭs, gŭvem nadūd dzert, lai nabyzoj, bet poši ād cykgaļu, lai barojas syvāni.
Kŭ nu tō vysa Sveču dīnā paspējot redzēt un kŭ padareit — tai ari byus. Lai, bet vīns nu ir skaidri zynoms — zīma jau it uz pavasari.

FEBRUARS — SVEČŪ MĒNESS

2. februars ir Sveču dīna, tei ir Jezus uperēšonas un Dīvmōtes škeis-tēšonas svātī. Lŭkasa evangeļejā (2:21 — 35) saceits, ka pēc Kunga bausleibas priksrōkstim kotrs veirišu kōrtas pyrmdzmymtais Mozus zemē sešu nedēļu vacumā teik nasts uz Jeruzalemi, lai stōdeitu Dīvam priškā un upereitu divus bolūžus. Kaidis vacs veirs, kuram bejis nŭlykts, ka nanŭmērs, nairaudzējis Mesiju (Glōbējs nu ebreju volūdās, Krystus — tys pats greku volūdā),

kai jam pasludynōjis Svātais Gorš un kuru sauce Simeons. Dīvnomā jys īsaroda breidī, kod tŭ īnese Jezus Bārnŭ, lai vysu izdareitu pēc paražom. Simeons jŭ pajēme uz rŭkom un sacēja: »Kungs, lai nu tovs kolps aizīt mirā kai tŭ esi sacējis, jo munas acis ir redzējušas tovu pestēišonu, kŭ tu esi sataisējis vysim ļaudim. Gaismu apgaismōt pogōnus un par slavī sovīm Izraēļā ļaudim.« Simeons svēteja jŭ un Mariju.

Gaismas simbols ir svece, Sveču

ALBERTS SPOGIS, MINSTERE

CYLVĀKI UN NŪTYKUMI

3. turpynājums

Pagaidom, kamer dorbojas skūļa, internata vīsas vītas aizpildētas, dzeivoj sešdesmit skūļāni, kotram ir sova ustabeņa. Šeit pi pajumtes pēc laikroksta »Brīvā Latvija« pārsaceļšonās uz Angļu tyka »Latgolas sāta«. Nikas jau lels nav — divas ustabeņas ar 40 kvadratmetrim plateibas. Redaktoram kabinets beja cytur, mozlit tōjok, šeit beja tikai ti, kas vysu lyka kūpā, ūtrā ustobā pōrdrukōja uz rokstammašinas — tagad tur ir dzeivūkli. Īspide vōce tipografejā, kur ari cytus drukōja izdavumus.

Tai 1986. godā šos ceļnes tyka pabeigtas byuvēt, »Latgaļu sāta« pastōvēja nailgi — tikai divus godus. Nu tim vacim laikim te uz vītas palykuse vēl tikai Centralō komiteja, aizjam divas telpas, bet ari jim jōsavōcas ōrā. Ji mozlit ogrōk atbreivōja telpas, ar »Latgaļu sātu« aizakavējamēs.

Taitod, pēc pōrkōrtōšonās latvišu īpašumā Minsterē telpas tiks iznūmōtas augstōkai mōceibu īstōdei, taipat vōcu-latvišu sadarbības bidreibai, cytim, kuri moksōs augstōku īri un leidz ar tū ari vysu īpašumu lobōk varēs uzturet. Palykuši vēl ari drusku porōdi, kuru dzēsšonas termiņš jau, kai soka, daguna golā. Myusu centrs ir Vōcejas bidreibu registrā un cikom nataisam peļņu, nav jōmoksōj nūdūkli. Vyss beja veidōts ar taidu mērki un aprēķinu, lai varātu pastōvēt skūļa un internats. Redzēs, kas byus, kod gimnazeju slēgs. Vysa mōja un zeme zam tōs pidarim un jūs ir 150, ji moksōj ari bidru naudu — 100 vōcu markas godā, ari es pats personeigi. Jo gadējumā te vysu pōrdūd, tod inōkumi jōdola uz vysim 150 īpašnikim, bet pagaidam mes tū navarim dareit. Vōciši 6 miljonus marku nasvide prūm tai vigli, beja vinōšonās, ka vysmoz 20 godu tei myusim jōpatur sovom vajadzēibom. Mes jau varātu izlemt ari par ōtrōku pōrdūšonu, pēc picim sešim godim, bet ir jōpylda saisteibas.

Pats asu sarakstējis un izdevis četras dzejūļu grōmotas, tod divūs sējumūs ir jaunōtnes apvīneibas »Dzintars« vēsture — tei beja katōļu studentu un akademiku apvīneiba; monografeja par J. Soikānu. Daudzus rokstus asu publicējis vōcu volūdā un vōcu izdavumus, kaidi 12 zynōtniski dorbi ir nu universitates, kas rodušis studeju laikā — žurnalistikā, par vōcu literaturu, modernū dzeju, taipat filozofejā, ticeibas mōceibā, jo studēju ari teologeju. Tōpēc te varēju pasnēgt ari ticeibas mōceibu. Ir taidi lykumi, ka vōcu skūlōs bazneic-

kungus nalaiž īškā.

Vysu katōļu augstōkō vadeiba trimdā ir veiskups Dupats, kurs dzeivoj Beļgejā, Briselē, vysas katōļu brōlistes trimdā vērsjons. Vōcejā strōdōja prāvests Lizdiks, bet jam rodōs nasaprasšonās ar vadeibu. Tagad viņam pošam Dupatam jōapkolpoj ticeigi Austrālejā, Amerikā, Kanādā, Vōcejā... Myusu giminei ir sova draudze — vōcu katōļu. Latvišu katōļu apryupe pēc byuteibas skaitējōs tikai taida proforma, kaidreiz, ka beja prāvests Smelters, jys atbrauce reizes divas godā, mes sasaucec vysus, kas te bejom katōli nu Latvejas, un dīvkolpōjumu nūtureja latviski.

Sovu žurnalista jubileju atzeimeišu pīteiceigi, tai sokūt, kas nu tur lels. Kod apritēja 70 dzeives godi, tod gon Baiba Ducmane Jasmuižā beja sareikōjuse munu dorbu lelu izstōdi, aicyņōja isarast, bet sasagadēja, ka navarēju. Stōsta, nu Reigas svineitōji bejuši aizbraukuši ar pylnu autobusu. Žāļ, ka Baibeņa tik agri aizgōja Dīva mirā. Tik sirsneigi mes sasarakstējom ar vēstulem. Jei jau beja tei, kas ikōrtōja muzeju taidu, kaidis jys ir tagad, izaveidōjis par vasalu kulturas centru. Tagad tī jauna vadeiba, bet par īpašom aktivitatem moz kū dzērd. Laikam, kod pastōvēja kūpsaimnīceiba, pi lelōkim leidzēlim varēja tikt, bet tagad, kūpš vyss ir valsts ziņā, ar finansem tai knapōk. Tī strōdōj ari muna skūlasbidrine Tekļa Krumpāne, vysmoz strōdōja...

Turpmōk byus vēl.

Attālūs: plaukti pi sīnas ar keramiku »Latgolas sāta« — tei cimeņu nu Latgolas sazīdōta un kūpā ar cytom montom, grōmotom, žurnala »Dzeive« komplektim, pošā A. Spōga rokstomgoldu, kas pi lūga, ari »Zemtura« numerim tyka pōrnasti uz cytu telpu, kur pošlaik ir »Latgaļu sāta«, bet jau kritni pīteiceigōka un šaurōka. Latgališu rakstnīceibas muzeja Pilcinē, Rēzeknes rajonā, vadeitōjs P. Lōcs pi grōmotu skapa sprīž, kū vest uz sovu muzeju un kū uz Rēzeknes Augstskūlu — tys beja lelōs pakōšonas un pōrvītōšonas īsōkums, lai atbreivōtu telpas.

Lobōjums: pōrrokstūt sarunu ar A. Spōga kungu Minsterē, »Zemtura« šō goda 1. numerī isavīsušōs klaidas, pareizi jōlosa: prāvests Mikelis Lizdiks, gimnazeju beidžu Oldenburgā 1949. godā un Vōrkovas orkestri vadēja Bronislavs Lauksks, navys kai īspists.

JŌNS BROKS

PĪMINEIŠONAS CĪNEIGS NŪTYKUMS VARAKĻŌNŪS...

1854. goda nūgalē Varakļōnu draudzē bejuši seviški leli svātiki, jo vārušōs tagadējōs bazneicas durovas. Laimeigā kōrtā myušim ir īspēja par tū rast īskotu tymā laikā Jelgovā iznōkušō laikroksta »Latviešu Avīzes« 1855. goda 17. numera (28. aprēli) pilykumā ar vērsrokstu »Par Varklandes jaunu baznīcu«. Izvylkumu nu tō citeju, pilneigi saglobōjūt autora volūdu, atsakōpūt vīneigi nu tōlaika ortografejas. Tys skap:

»...Baznīcas iesvētīšanas dienā grāfa kungs sasaucec vysus savus pagasta ļaudis, un uz tiem runāja tā: »Mani miļie bērni! Visi, kas jūs no manim tanis grūtos gados līdz šim maizi un naudu priekš zirgus pirkšanas, jeb citām vajadzībām esat ņēmuši, tos es jums, bērni, visiem šķinkoju, un nu iesim visi baznīcā un lūgsim visi kopā, pazemīgi to žēlīgo debesu tēvu, lai Viņš mums palīdz pie dvēseles un miesas uzturēšanas uz priekšu. Mogilevas virsbīskaps Golovinskis nevarēja uz baznīcas iesvētīšanu nākt, tad pavēlēšanu deva Varklandes dekānam Sirmolevičam, lai to iekš Dieva vārda iesvētī. 23. oktober 1854. gadā baznīcas iesvētīšanu 3 dienas no vietas turēja, tur bija 23 mācītāji sanākuši, no tiem 7 ar vārdiem tos lielākus izteiksīm: Lubaševič no Liksnas, kas poļu valodā sprediki teica, rādīdams, ka šis Dieva nams cēlies no pašu grunts akmiņa, un kā to tagad svēti cienīt un godāt būs. Latviešu valodā teice prāvests Kopec un kanoniks Kossavskis no Liksnas, prāvests Sebežo, p. Drizenskis, p. Snivillo, p. Godlevskis un vecākais mācītājs no Rīgas Kozlovskis. Ļaužu neskaitams pulks no malu malām, un no visādām kārtām, gan augstu un zemu bija sanākuši. Kaldabrunnas cienīgs dzimtkungs Stanislavs Zibergs 20 jūdzes brauce — ne uz ballēm, — bet uz baznīcas iesvētīšanu, un palika visas trīs dienas tur.

Kad ļaužu pulks priekš baznīcas durvīm sanāce, tad cienīgs grāfa kungs

Borh baznīcas atslēgas atdeve dekānam Sirmolevičam ar šiem vārdiem: līdz šim es biju tas saimnieks, nu paliekat jūs un strādājat tam Kungam garā un patiesībā.

Dievgaldnieku par 3 dienām 10 tūkst. bija. Baznīcas krodzinieks par 3 dienām ieņēmis vairāk kā 3000 sudraba rubeļus. Lai Dievs cienīgam grāfa kungam Borham un viņa bērnu bērniem to labu atmaksā, un lai Dievs dod viņiem vēl ilgi dzīvot, ka tie vēl varētu daudz laba pastrādāt, un mirstot, tur to kroni nopelnīt, ar ko Dievs savus izredzētos kronē debesīs.

Roksts paraksteits ar šifru »T...č« (T...tsch).

Literats Alfreds Goba (dzim. 1889.), atsasaukdams uz »Latviešu Avīžu« mynātū numerī, roksta, it kai tur byutu stōsteits, ka »īsvēteita tod jaunō katōļu bazneica, veiskups atvatsas zalta karītē. Sasapulcējuši ļūti daudz Latgolas un Īlūkstes aprīnka pūļu muižiniku, daudz katōļu goreidzniku, skaitā ap 70, un naskaitami ļaužu pulki. Pymō runa teikta pūļu volūdā, tai sekōjis spredikis (latgali soka: mōceiba) latgališu izlūksnē. Bet korespondeņces autors ir katōļu skūlōtōjs nu Īlūkstes aprīnka — Veinbergs, kas ari beja aizceļōjis uz Varakļōnu bazneicas īsvēteišonā.

Ši A. Gobas vōrdi losami 1933. godā publicētā grōmotā »Latgola« 18. loppusē, bet kur jys šaidas ziņas jēmis, maņ nav izadevis nūskaidrēt, uzrōdeitājā »Latviešu Avīžu« numerī taidu navarēja byut, jo tūreizejōs svineibōs, kai redzim, veiskupa nīmoz nabeja.

Varātu, prūtams, šaidu aprokstu atteicyņōt uz bazneicas konsekracejas svineibom 1857. godā, bet voi tys tai ir bejis un kur tys ir apraksteits, es nazynu pasaceit. 1857. godā Varakļōnūs īsaradis arhiveiskups metropolit Vaclavs Žilinskis un vizitacejas laikā izdarējis jaunōs bazneicas konsekraceju. Tymā pošā godā Daugavpilī konsekrējis sv. Pītera bazneicu.

AUGSTSKŪLŌS PĪTERS GLEIZDĀNS, MŌKSLAS MAĢISTRS PUSGODA NŪSLĀGUMS

Zīmas breivdinas Latvejas Mōkslas akademējas Latgolas filiales studentēs dinamiski maina raksturu, mōkslas cineitōjim paver konstruktīvu un naordinaru ideju imisōjumu dorbūs. Profilejušūs priekšmatu: zēimēšonas, gleznōšonas, kompozicejas programmu apgyušonas rezultatu un studentu varēšonas pīdōvōjums pusgoda nūslāgumā vārojams skašu ekspozicejōs.

Tēļnīceibas darbnīcā interesantōkais sabīdriski nūzēimeigkāis ir A. Tama pīminekļa mets J. Bukšas kopam. Vides dizaina darbnīcas stu-

dentu īceres īprīcynoj ar Rēzeknes pīna konservu kombinata administratīvūs telpu shemom un mēbeļu dizainu. Gleznīceibas darbnīceibas studenti uzteiceigi Latvejas stōjmōkslas klasiku izstrōdōtai metodikai — gleznoj figurālas kompozicejas, aktus un portretus. Grafikas darbnīceibas ekspozicejas atsašķir ar osprōteibu un aktualitati. Latgolas Kulturas centra izdevnīceibas plānōtūs grōmotu mōkslīnīciski vizuālais veidols atbylst myusdīnu datortehnikas un poligrafejas praseibu leimījam. Studentu humora izjyutu aplīcynoj ari republikā pazeistamu politiku, mōkslīniku un saimnīciskūs darbnīku šarži. Tekstilmōkslas darbnīceibas studentes Gintas Volkas gobelenu meti, kompozicejas saistōs ar augstīm Eiropas standartim un seņču krōtū dzeives gudreibu.

GLEZNU IZSTŌDE

Rēzeknes Augstskūlas izstōžu zālē radzama LMA Latgolas filiales (IMALF) gleznīceibas darbnīceibas 3. kursa studentes Irinas Kovnackas gleznu izstōde. Talanteigajai studentei, kura pōrzyna vairōkas svešvolūdās un orientējas myusdīnu Eiropas mōkslas informacejā, pateik studejas dobā, cylvāku personeiba. Mōkslas tālā jaunō gleznōtōja apkūpoj gaišas dūmas un ļaun tōm dzeivōt saskaņā ar sevi, laiku un mōkslas kritikas atziņom.

Attālūs: I. Kovnackas zēimējumi »Jōns« un »Kūki« nu vosoras studeju izstōdes koledžā.

TU BEJI MYUSU...

Tevis lūti gribējās, lai dzimtajā nūvodā skaņ latgaļu volūda, tōpēc nu sova personeigō arhiva cēli dinas gaismā gon foto un cytu dokumentu kopijas, gon izvylkumus nu senejim žurnalim un avīzem un tai mes uzzyndōjam na tikai par Tovu tāvu, Eduardu Kozlovski senioru, bet ari Tevi pošu — Eduardu Kozlovski junioru. Pasateicūt tāvam, kurs Tev deve sovu vōrdu, kuru Tu tik gūdeigi un lepmi nesi pa dzeivi, ari sovai nanūgrustūšai enerģejai, Tu vīnmār myusim paliksi juniors. Tu isyutēji materialus gon par tipografeju »Dorbs un zineiba«, kura tik daudz izdarējuse Latgolai loba, gon atgōdyņōji par A. Adamānu, »Kūkli«, publikacejom »Zidūni« un cytur, par latvišim Sibirejā, myusim stōstēji, kaida gūdā un cinā jōtur cylvāki, kuri strōdōjuši Latgolas lobā...

Tu myusim beji sovs, mes gaidējom Tovus apcīmōjumus LKC izdevnīcībā, jo zynōjam — Kozlovska kungs atnesis kō interesantu... Un cik žāl, ka tai vairs nabyus... Tu turpynōji tāva ceļus, kas is tovūs?.. Dzili sārōjūt

»Zemtura« veidōtōju kolektivs

EDUARDS KOZLOVSKIS
22.05.1913 – 22.01.1998ONTONS SLIŠĀNS
ES DZIERDU
(EDUARDA KOZLOVSKA
JUN. PĪMIŅAI)

Es dzierdu, kai Tova kūkle skaņ.
Es jyutu, kai kotra steiga
Pierstu golus sumynoņ
I slavej, slavej byuteibu,
Kas plyst nu dvieseles
I apnam Latgolu...
Es dzierdu — Tova kūkle skaņ
I dabasūs ceļ atdzimšonas gaviles,
I saules atliekšonas gaismu
Ilej volūdā,
Kas namiersteigas treisais
Ik skaņā nūlik, lai kotrys vuords,
Lai kotrys vuords ir pravītyksys.
Es dzierdu, es sajyutu;
Kai Tova kūkle skaņ caur soltumu,
Kai Tova kūkle skaņ caur tyuškumu,
Kai Tova kūkle skaņ caur klusumu
I pīpyla tū suopu bičeri,
Kas beja juozdzēr,
Lai apjāgtu mes sovu eistineibu...
26. 01. 1998.

ŪTRUOS KŪKLES STEIGUOTUOJS

1998. goda 26. janvarī Rēzeknes pilsātas Mira īlas kopūs myuža mirā tyka apgloboots Latgolā pazeistamais sabidrīskais darbinīks, publicists, latgaļu kulturviestures pieteišonas rūsnuotuojs Eduards Kozlovskis juniors (22. 05. 1913.—22. 01. 1998.). Jū myužebas ceļā pavadieja vairuok kai symts bejušs dorbabidru nu Rēzeknes ceļnīcīcības uzjāmuma, pi pussymta Latgolā pazeistamu sabidrīskūs i kulturas darbinīku, sārōjuši saimes lūcekli, draugi i paziņas.

Eduards Kozlovskis vysim dzeivā pīmiņā palīks kai eists Latgolas patriots, uzteicējs sovas tāvaines dāls i muotes volūdas aizstuovs. Jū skaidrū, eistuo kristīša — latgaļu goru i taisnū mugurkauli — pastuoveit par pafiseibu naspieja salauzt diveji izsyutejumi spaidu dorbūs Sibirejā, naspieja salauzt ari latgalīskuos eisteibas nūdzīzeji dzimtinē. I vysur Eduardam paleidzieja jū tāva, mūckēja nuovē myrūsōs, pazeistamuo Latgolas pyrmuos atmūdas sabidrīskuo darbinīka Eduarda Kozlovskā seniora pīmiņas saglobošonas svātums, tīceiba Divam i jūo sīva Antonīna, kura vysur lobpruteigā trymdā devies leidz ar sovu veiru.

Eduarda rūku dorbam pidar Rēzeknes pilsātas Zimeļu rajons, kura ceļnīcīcībā jū struodojua kai dorbū vadeituojs. A Eduarda gora dorbam pidar naskaitamas publikacejas i runas dažaidūs latgaļu saītūs, lai tyktu apzynuota i saglobouta Latgolas kul-

turviesture i Latgolas tautyski dyžgori. Jūo pamatdūma i nūstuoadne kulturviestures apzynuošonā beja skaidri nūformulāta: jo tauta grib pastuoveit, tai juozyn sova kulturviesture i juotur svātā pīmiņā sovas tautas myužebā aizguojuši tautyskuos identitātes uzturātoji, jū kopu vītas ir juosakūpi i jūo vuordi napuotrakūti juoatguodyņoņ kotrai nu jauna dzymušajai paauzdei.

Eduards Kozlovskis juniors beja pazeistams daudzim; gon dzimtinē, gon vuorvalstīs. Jys daudz rakstieja pats i daudz materiāla saryupejia cytim latgalīski i par Latgolu rakstūšim.

Ir žāl, ka jūo latgaļu ūtruo dzejas antologeja »Kūkle«, kuru sastuođeja pyrmuos »Kūkles« 80 godu jubilejas reizē 1994. godā myusim nabadzeibas i nazuņiemeibas dieļ natyka izdūta. Sagataveitais materiāls nu globojuos Latgolas Kulturviestures muzejā Rēzeknē, kuram Eduards nūdevies jūtī daudz materiālu.

Grybu cereit, ka Eduarda Kozlovskā jun. pīmiņa tiks saglobouta. Myusim tys juodo-ra! Sovaiduok nadreikst i byut!

O. SLIŠĀNS

SĀRU VĒSTIS

ELZA RUDENĀJA

(1911. goda 23. majs —
1998. goda 12. janvars)

Pēc ilgas smogas slimeibas nu latvišu kulturas darbinīku saimes aizgōjuse Dīva mirā vēsturneica nu ilggadeiga Modūnas muzeja vadeitōja Elza Rudenāja, kura daudz darējuse, lai izaugtu talanteigi nūvodpētnīki, tyvs draugs un paleijs gryutā breidī beja daudzim latvišu dzejnikim un mōkslinīkim, miļzeigu dorbū veikuse dzymtōs molas go-reigūs vērtību apzynōšonā.

VERA ORUPE

(1920. goda 1. jūns —
1998. goda 15. janvars)

Ilgus godus strōdōja par preses žurnalisti saimnīcyskū apyrypatōju, sovas gīmes pīdareigim beja lobs draugs, ijyuteiga atcīceiba pret paziņom. Lai vīglas smīlīs!

ĒVALDS STRODS

1998. goda 21. janvarī zemes klē-pam atdūtas varakļōnīša Ēvalda Stroda mērsteigōs atlikas. Dzimis 1933. goda 6. novembrī.

»ZEMTURS« TĪĢĒRA GODĀ

Nā, plēseigs nabyus, bet mīrmīleigs un labvēleigs, kai parosti, uz vysu atsauceigs un vysim pīitams, naatkareigs, bet na lepnis, kai leidz šam. Ari tōjōk ceņssis rōdeit īspējami plašōku nūvoda dzeives panoramu nu senejim un leidz taganes nūtykumim, napikusdams stōsteis par nūvoda cylvākim un latgaļu dzeivi cytūs nūvodūs, metropolē Reigā, bez kavēšonōs publicējūt kotru sovu autoru atsytūtū žyru. Un tīši: katōju draudžu dzeive vysā Latvejā, kulturvēsturiskais montōjums, lascītōju (dzejniku, stōstinīku) dailrade, mōkslas dzeive, jaunōki nūtykumi nūvodā, īvārojumu latgaļu jubilejas, jaunūs grōmotu apskoti, nūvodpētnīcība, studentu klubēšs, kas nūteik augstskūlōs.

E. KARŪDZNĪKS

SUSĀTIVS

Nu sovs nalīteiguos paguotnis niu bāg i līdzās izbejušs komunistu draudze.
Koč irā, kompartejā dorbojūtis, jīm ar gryutim nūžigumim augsta krauta skaudze.
Niu steidzās kažukam jī ūtru pusi grīzt, ap sevi pagluobtu nu tautys atrībeibys.
Jī Trešū Atmūdu uz moldu celim vad, a Ūtrā Republikā dora cytys nalīteibys...
Kai Pīktā Saeimā tai Sastā saeimā
Jī īškā tykuši i varu sajamuši.
Tī uzurpēja i korupceja zeļ,
jo vacūs natykumu nav jī atmatuši.
Tok susātiva sova nikur jīm naizbēgt,
koč taiseitūs jī vysu nu bikšu uorā lēkt!

23. 01. 98.

JŪLIJS TRŪPS

Lai saule jau uz Pavarasā pusi,
Tū naredzēt navar —
Tauta neikst,
Varbyut izdzist klusi?
Dreiz palāks krīss,
Vys naradzamais zīdēs,
Voi tautu vara
Bezdivēibu nīdēs?
Kam vara kolpōs,

Kam zemes augli tiks,
Jo tautā vys
Pa vacam palīks?
Bet nav jau pyrmū reiz —
It kūpā maizes torba
Un ceinās gors,
Un teik iznasts
Ari klaidu svors.
Lai myužebai navajag
Pi tautas zōrka stōt,
Tys laiks kai pavaras,
Kai Dīva zeime otkon klōt.

BEN. DYUMOKS

AIZ RIKAS
ŠKILBĀNŪS

Diz voi kaidis nu jaunōs paauzdes pōrstōvim zyna, ka tepat myusi Škilbānu pogostā, Škilbānu muižā kaidreiz dorbōjōs 2-gadeigō lauksaimnīcības skūla, kura gatavōja mōceitus lauksaimnīkus un lauku saimnīcības, spējeigus sekmeigi vadeit na tik sovas saimnīcības, a i dorbōtis kai priekštrōdnīki un dorbū vadeitōji plašōka māruga lauku saimnīcībōs. Sei skūla byuteibā saucēs Baļtinovas 2-gadeigō lauksaimnīcības skūla, uz Škilbānim atcalta tyuleņ pēc nūdybynōšonas 20. godu sōkumā tōpēc, ka Baļtinovā nav bejis telpu, kur izvītōt. Nūdybynōšona saisteita ar tū, ka Latvejas breivvalsts laika sōkumā bejušā Jaunlatgolas apriņķī, atskaitūt pamatskūlas, nabeja ni vinas videja tīpa — vydušskūlas voi orūdskūlas. Uz dažu Latgolas pōrstōvu Saeimā īrūsmi valdeiba atroda par lītderēigu atvērt zamōka tīpa orūdu skūlu pamatskūlas beigušū zynōšonu papyldynōšanai. Pa lelōkai daļai jīmā vuicejōs pamatskūlas vacumu pōrsnāguši bārni un tei zineibu olkstūšai jaunōneji beja lēls īgīvums. Saplyuda jaunī nu vysom molom, pat pōrnūvodim, kurs ar četrom, kurs sešom klasem izgleiteibā.

Bez vyspōrejim mōceibu priekšmatim te vuiceja zemes apstrōdōšonu, māslošonu, lūpkūpeibu, īpazeistynōja ar mašinom, grōmotvadeibu un praktiskū galndīceibu. Pylnas pamatskūlas beidzējim mōceibas gryuteibas nasagōdōja, kandidatim ar četrom klasem taidas zynomas beja.

Skūlu nu mōceibas vadeja izgleitōti, diplomāti agronomi un cyti specialisti — Ramāns ir Ramāne, Koklačs, Škiņčs, Matvejevs un cyti. Matvejevs, pīmāram, vadeja kūku apstrōdes darbeneicu, beja specialistis — mēbeļniks, bez tō vysa vēl vadeja skautu un gaidu organizaceju, mozpulka darbeibu pōrznōja agronomis Škiņčs, sabidrīskō sektora un ekskurseju lītas kortōja agronomis Koklačs, mōjtureibas un cytas meitiņu nūdarbeibas vadeja skūlōtōja Ramāne. Praktiskūs dorbū un izmēginōjumu veikšonai skūlai beja

īdaleita nalela zemes plateiba.

Tymā laikā mōceibu īstōdē virmōja ruseiga sabidrīskō dzeive, kū veicyņōja skautu, mozpulka un cytu organizaceju klōbyutne un dorbošonōs. Kod tyka reikōtas grandiozas teātra izrōdes un balles ar lobu muzyku, uz tōm saplyuda apmāklōtōji nu vysas plašōs apkaimes, pat Viļakas, Abrīnes un cytom atlōlōkom vītom.

Jōsoka, šōs skūlas darbeibas laikā Škilbāni beja izaveidōjuši par taidu kai golvonū kulturas centru, atstōjūt aiz sevis par Rekasas mistu. Taida aktiva sabidrīskō darbeiba nūrisa leidz pat Latvejas naatkareibas nūritam 1940. godā. Skūlōtōja un sabidrīskō darbinīka agronoma Koklača vadeibā skūlāni ekskursejōs izbraukōja voi vysas Latvejas īvārojāmōkōs vītas, taidējaidi paplašynūt sovu go-reigū un estetiskū redzes lūku un īmontojūt dzimtines mīlesteibu. Ari skaistō apkōrtne ar krōšnim Rikas upes leičim un kraujom atstōja lobu īspaidu uz audzēkim, vīšūt jīmūs cīnu un mīlestību uz sovu dzymtū nūvodu, tāva sātu, zemi, ļaudim.

Skūlu beiguši bez gryuteibom atroda dorbū un beja spējeigi pīldeit dažaidus omotus gon dzymtā pusē, gon ari pōrnūvodūs, jamūt vārā mōceibu spēku dorbā vērineigumu praktiskajūs pasōkumūs un audzynōšanā. Tai ka Baļtinovas 2-gadeigō lauksaimnīcības skūla Škilbānūs Latvejas breivvalsts laikā nūspēlēja lelu lūmu apkōrtnes jaunōnes izgleitōšanā, audzynōšanā un dorbā spēju radeišonā daudzim jūo daudzim seikzemniku un gruntniku dālim un meitom, leidz apriņķī sōce dorbōtis cytas videjōs mōceibu īstōdes.

Skūlas āka Ūtrō pasaulā kara gunīs nūdaga, palykušas tōs vītā tikai četras stoltas egles, kas rūtōja tōs priekšplānu un vēl tagad kai drūšeibas sorgi tōli saradzami nu dīnvydīm i nu zimelim. Vēļ sasaglobōjuse mōja, kurā beja skotuve un kur nūtyka teātra izrōdes un balles...

Ari tagad, pēc pusgodsymta pōrtraukuma Škilbānūs nūteik lobas pōrvērtēibas. Tautas universitate otkon vīš zineibu gaismu apkōrtnes interesētūs — tū organizēja muižas mantīneica Ausēja, pošā ari mōca.

Tikai tys jau cyts temats.

OSKARS SEIKSTS

ANNA RANCĀNE. KAI SAPLAUKST SUOPE?

Kai rūnās poeta izradzāteibys apjauta? Tei, kas puoraug (voi napuoraug) mesianismā i pravīteibā, bet stota raksteit, tai dzymdynuodama poetiskūs (sakralūs) tekstus.

Annys Rancānis gadīni tei nūteikti ir tei baileiguo 24. decembra nakts (Jezus bārna (na)pidzimšonas laiks), kas vieļuok sublīmejās par sovpatēigu poetiskū credo - pošidentifikaceju ar Dīvmuotī, kas pazīdōj sovs mīsys augli cilvēcīs (īte laikam — Latvejis, Latgolys) lobā, taitod eistyn kristēigā apziņā attaisnoj, sasamīrej ar Jaunovys Mārejis nūlicīni, nu bezgaleigūs muotis suopu dzymst bezgaleiga (tīpiski semītiska sovyms galejeibuos) tīceiba.

Taida ir religīskuos transformacejis mistereja, suopīs gloriifikaceja. Bet itys laiks, taipat kai pyrms divjom tyukstūšom godu, ir nūstruopeits (da nuovis pīkusušuos pīlsāty, pagaisynuotuos audzīs sajyuta) i bārnam (pesteituojam) nav lamta dzeivuošona. Muotis cereiba nav attaisnuota (najem manis par puorta sorguotuoju!). Vysa Annas Rancānis poezēja atsārīn itamā puorvīerteibu telpā — bārna smīerts palik par muotis pasazīduošonys aktu. Tai teik izpīerka (Dīva) muotis suope Dīva, pasaulā i sovā priškā (vysus suopīs puorvērst par pučem, par myužēgu Rožoncu). Ituo laika struope izagulst pasaulam kai lītūps i

Divacylvākam juomierst. Var viņ īsadūmuot muotis vainīs sajyutu i pūstuma pošmūceibu (jei tok niule apgrieceiga, jei vainēiga!). A grieceiguma apziņa vysod katalīzej tīceibys pīaugumu (Nuove i Dīvs vad pasauli i zyna, kū dora). Itei naattaisnuotuos mīsejis pošī cytmūceiba stuoņ pasaulā apjāgys pamatūs (tik semītiska sovyus pretvīneibuos, malnbolūmā). Piec sovs byuteibys žēidiski ekstrema, kompromīsus napījamūša. Galejā tīceibys mazohīsmā nu suopīs dzymst ekstaze, te ir vīta viņ dieļ kerkegoriska VOI NU — VOI NU, taipōš i pasaulš doluos totali soveimajūs i pīlneigi svešajūs (Judaša

motivs). Trešo nav dūts. Ituos pošidentifikacejis variaceja (Muoyrs zemis Karaline, Aglyunys Dīvamuote) ir pasazīduošona Latgolys (Latvejis) lobumam (poetiski — sinekdoha, Latgola kai soveimuo pasaulā soveimuoquo daļa). Mistereja, kristēigūs tīceibys nūslāpums ir tamā, ka taišni sīvītiskuo napīpīldeiba sublīmejās par izradzāteibu (bārna pazīduošona), kas sakralīzej muotis cīsšonys i kolpoj par vīneigū attaisnuojumu, izskaidrojumu, lai pītyktu spēka pījimt sovu nūlicīni, sagloboot (otkonīgiūt) tīceibu, lai nakrist Dīva struopešnā i aizaligšonā.

Cīvīeciskuo (bezbārnu, bezsātys) mūceiba i sevisnāids itū tukšuma sajyutu (tukšuos rūkys, tukši kliepi) puorvīerš par tīceibys īrtīci. Taida ir sevis i pasaulā leidzsvorā nūstāteišona. Bāda sudobra zīdim.

ZEMTURS

LATGOLAS NŪVODA
NEDEĻAS LAIKKROKSTS

Dybnyōtōjs — A. Rancāne izdevnīcība,
posta īndekss — 3053.

Golvonāis redaktors A. Rancāns
Redaktors J. Elksnis

Masu informacejas leidzekļa registracejas
aplicēiba Nr. 1609, iznōk nu 1994. goda
30. decembra četras reizes mēnesī —
pīktānōs. Izdevēja nūreiknu konts
Latvejas Unībankas Prīļu nūdajā
Nr. 468425, kods 310101900.

Izdevēja adrese: A. Upeiša īlā 3—49,
Prīli, LV-5301, tālrūns 8-253-21516.

I īspīdūksne, Līvijas Kalvānes
datōrsmākykums un Solveigas Sarkanēs
datōrsmākykēšona, īspīsta SIA »Latgales
druka« Bazneicas īlā 28,
Rēzekne, LV-4601.

REDKOLEGEJA